

Prof. dr hab. Krystyna Poznańska

Warszawa, 18.01.2020

Szkoła Główna Handlowa w Warszawie

02-554 Warszawa, al. Niepodległości 162

Ocena

rozprawy habilitacyjnej, dorobku naukowo- badawczego, dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej dr Katarzyny Szopik - Depczyńskiej w związku z postępowaniem habilitacyjnym

I. Uwagi wstępne

Podstawą sporządzenia niniejszej recenzji jest dr hab. prof. US Edyty Rudawskiej, dyrektora Instytutu Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego z dnia 7 października 2019 r. o powołaniu niżej podpisanej przez Centralną Komisję ds. Stopni i Tytułów jako recenzenta w postępowaniu habilitacyjnym dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu.

Podstawy prawne dla prowadzonego postępowania habilitacyjnego określają Ustawa z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach i tytułach naukowych oraz o stopniach i tytułach w zakresie sztuki (Dz. U. z 2016 r., poz. 882, ze zmianach w Dz. U. z 2016 r. poz. 1311) oraz Rozporządzenie Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego z dnia 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (Dz. U. nr 196, poz. 1165).

Podstawą merytoryczną recenzji jest dokumentacja przekazana przez Kandydatkę, obejmująca:

- potwierdzoną kopię dokumentu stwierdzającego posiadanie stopnia doktora nauk ekonomicznych,
- autoreferat w języku polskim i angielskim zawierającego podstawowe dane o kandydacie, omówienie dorobku naukowo-badawczego i indeksów cytowań oraz charakterystykę monografii wskazanej za główne osiągnięcie naukowe, będące znaczącym wkładem w dziedzinie nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu,
- wykaz opublikowanych prac naukowych oraz informacje o osiągnięciach dydaktycznych, organizacyjnych, stażach naukowych oraz działalności popularyzujących,

-monografię pt. *„Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw”*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2019, wykazanej jako osiągnięcie naukowe wynikające z art. 16. Ust. 2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 r. o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz stopniach i tytule w zakresie sztuki,

- spis wybranych publikacji wraz z ich kserokopiami,

- oświadczenia współautorów wybranych publikacji.

II. Podstawowe dane o przebiegu pracy dr Katarzyna Szopik - Depczyńska

Dr Katarzyna Szopik - Depczyńska obroniła pracę magisterską na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego w 2004 roku. Na tym samym wydziale w 2009 roku uzyskała stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych. Praca nosiła tytuł *„Determinanty kształtowania aktywności badawczo-rozwojowej w przedsiębiorstwach”* i została przygotowana pod kierunkiem prof. zw. dr hab. Władysława Janasza. Ponadto w 2013 roku ukończyła studia podyplomowe *„Zarządzanie projektem badawczym i komercjalizacja wyników”*.

Od października 2004 roku do chwili obecnej Kandydatka jest zatrudniona na Wydziale Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego, początkowo na stanowisku asystenta a od 1 czerwca 2011 r. na stanowisku adiunkta. Ponadto w ramach umowy cywilno-prawnej była zatrudniona w takich uczelniach, jak Uniwersytet Zielonogórski (2011-2015), Wyższa Szkoła Logistyki w Poznaniu (2015-2017) oraz Zachodniopomorskiej Szkole Biznesu w Szczecinie (2011-2014).

III. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych Kandydatki, ze szczególnym uwzględnieniem zgłoszonego przez Nią istotnego osiągnięcia naukowego – monografii pt. *„Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw”*, Wydawnictwo Naukowe Uniwersytetu Szczecińskiego, Szczecin 2019.

III.1. Ocena istotnego osiągnięcia naukowego

Wybór tematu monografii i sposób jego przedstawienia

Dr Katarzyna Szopik - Depczyńska wykazała jako osiągnięcie naukowe zgodne z art. 16.2 Ustawy z dnia 14 marca 2003 o stopniach naukowych i tytule naukowym oraz o stopniu i tytule naukowym w zakresie sztuki (Dz.U. z 2014 r., poz. 1852 ze zm. W Dz.U. z 2015r., poz. 249), monografię pt. *„Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw”*, wydaną w 2019 roku nakładem Wydawnictwa Naukowego Uniwersytetu Szczecińskiego. Recenzję wydawniczą tej monografii przygotowali: prof. dr hab. Jan Brzóska, Politechnika Śląska; dr hab. Marek Szajt, Politechnika Częstochowska.

W swojej monografii Habilitantka podejmuje ważną zarówno dla teorii, jak i praktyki innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Podjęcie tej problematyki należy uznać za merytorycznie uzasadnione i szczególnie wartościowe. Prowadzenie działalności badawczo-rozwojowej przez przedsiębiorstwa jest niezwykle kosztownym przedsięwzięciem i ryzykownym. Czynnikiem sukcesu powodzenia działalności badawczo-rozwojowej jest wykorzystanie wiedzy od użytkowników do projektowania nowych produktów. Jak wynika z wielu badań prowadzonych w krajach wysoko rozwiniętych, wraz z procesem globalizacji i rozwoju nowych technologii komunikacyjno-informacyjnych, rola użytkowników w procesach badawczo-rozwojowych nieustannie wzrasta. Na polskim rynku wydawniczym brak jest natomiast prac, taktujących tę problematykę, tak od strony teoretycznej, jak i praktycznej. Recenzowana monografia wypełnia więc lukę badawczą w obszarze działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw.

Dobór literatury i dobór źródeł

Bibliografia monografii jest niezwykle obszerna i obejmuje zarówno pozycje polskie, jak i anglojęzyczne. W monografii zostały wykorzystane następujące źródła informacji : literatura zwarta, czasopisma specjalistyczne, źródła internetowe. Większość pozycji została opublikowana po 2000 roku. Należy więc uznać je za aktualne. Należy zauważyć, iż Kandydatka nie ograniczyła się tylko do analizy dostępnej literatury, ale przeprowadziła badania własne z wykorzystaniem elektronicznego kwestionariusza przy zastosowaniu dwóch technik zbierania danych, tj. CAWI i CATI. Badania te przeprowadzono w 57 przedsiębiorstwach, wykorzystujących koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika. Dobór źródeł wykorzystanych w monografii nie budzi zastrzeżeń.

Tytuł, cele i hipotezy badawcze monografii

Tytuł monografii „*Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw*” określa jednoznacznie zamysł Autorki, dotyczący wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej oraz identyfikacji uwarunkowań w tym obszarze. Zawartość monografii w pełni odpowiada jej tytułowi.

Za główny cel rozprawy Habilitantka przyjęła :identyfikację uwarunkowań zastosowania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika (UDI) w działalności badawczo-rozwojowej oraz budowa modelu wykorzystania UDI w procesach B+R w Polsce. Jest to ważny cel, tak z teoretycznego, jak i praktycznego punktu widzenia. Habilitantka sformułowała 7 następujących celów cząstkowych:

1. Usystematyzowanie wiedzy dotyczącej UDI w teorii i praktyce gospodarczej.
2. Identyfikacja i analiza uwarunkowań wykorzystania UDI w kontekście wykorzystania w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw .

3. Zaprojektowanie badania dotyczącego oddziaływania uwarunkowań na wykorzystanie UDI w procesach badawczo-rozwojowych w przedsiębiorstwach w Polsce.
4. Ocena wykorzystania UDI w ramach działalności B+R w badanych przedsiębiorstwach.
5. Stworzenie modelu wykorzystania UDI w procesach B+R badanych przedsiębiorstw.
6. Sformułowanie wytycznych dla przedsiębiorstw w celu zmian dotyczącej aktywizacji wykorzystania koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej.
7. Określenie roli i wpływu polityki państwa na zwiększenie wykorzystania UDI w działalności B+R przedsiębiorstw wraz z propozycjami zmian.

Cele szczegółowe są logiczne, podane zwięźle. Ich wyodrębnienie z celu głównego zostało wykonane poprawnie. Realizacja celów szczegółowych zapewnia osiągnięcie celu głównego. Ponadto należy podkreślić, że układ rozprawy oraz tok wywodów podporządkowany został osiągnięciu celu głównego monografii.

Habilitantka przyjęła hipotezę główną, którą jest stwierdzenie, że wykorzystanie UDI w procesach badawczo-rozwojowych przybiera różne formy i zakres w odniesieniu do użytkowników i sposób tworzenia nowych rozwiązań z zastosowaniem płynącej od nich wiedzy oraz jest uwarunkowane głównie czynnikami o charakterze endogenicznym i rodzajem prowadzonych prac B+R. Przyjęła też 7 hipotez szczegółowych, tj.:

1. Działania w obszarze budowania relacji z użytkownikami, dotyczące wyłączenia regularnych kontaktów, i budowania poziomu zadowolenia użytkowników z produktów przedsiębiorstwa, nie wpływają na skuteczność prac B+R mierzonych liczbą wprowadzonych innowacji i zrealizowanych projektów B+R.
2. Powiązania strategii marketingowej z działalnością B+R oraz wielkość zatrudnienia w obszarze marketingu są dodatnio skorelowane ze skłonnością do wykorzystania UDI w procesach B+R.
3. Przedsiębiorstwa wykorzystujące UDI w działalności B+R kładą Duży nacisk na kreowanie i utrzymanie pozytywnego wizerunku marki w świadomości użytkowników.
4. Reprezentowany sektor działalności przedsiębiorstwa (sektor usług vs. Sektor przetwórstwa przemysłowego) nie wpływa na wybór użytkowników jako źródła informacji dla prowadzonych prac B+R.

5. Istnieje dodatnia zależność między postrzeganiem sektora jako atrakcyjnego a planowanym wykorzystaniem koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw.

6. Dynamiczny rozwój Internetu jest ważną determinantą wykorzystania UDI w procesie badawczo-rozwojowym.

7. Istnieje dodatnia zależność między wykorzystaniem narzędzi i technik bezpośredniego kontaktu z użytkownikiem, a celami implementacji UDI w procesie badawczo-rozwojowym przedsiębiorstw.

Należy przyznać, iż hipotezy zostały sformułowane prawidłowo oraz dobrze porządkują proces badawczy. Ponadto można zauważyć wyraźną orientację praktyczną rozprawy. Biorąc to pod uwagę, należy stwierdzić, iż monografia jest interesująca nie tylko dla przedstawicieli środowiska naukowego, ale również dla kadry zarządzającej działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw.

Zastosowane narzędzia badawcze

W recenzowanej rozprawie Habilitantka zastosowała szereg metod badawczych. Zaliczyć do nich należy przede wszystkim : systematyczny przegląd literatury, badań jakościowych z wykorzystaniem dwóch technik zbierania danych CAWI i CATi. , analizy studiów przypadku, metody analizy statystycznej. Analizę danych przeprowadzono z wykorzystaniem programów Excel i Statistica 13.0. Taki dobór narzędzi badawczych podyktowany był wieloaspektowością obszaru badawczego, zróżnicowaniem pozyskanych danych . Dzięki tak dobranym narzędziom Habilitantka w całościowy sposób mogła odnieść się do przyjętych celów i sposobów ich weryfikacji sformułowanych hipotez.

Układ monografii

Ocena struktury monografii

Recenzowana monografia składa się z sześciu rozdziałów, które tworzą spójną i logiczną całość. Jest zwieńczeniem pracy badawczej dr Katarzyny Szopik - Depczyńskiej z zakresu innowacji kreowanej przez użytkownika i zarządzania działalnością badawczo-rozwojową przedsiębiorstw, która to problematyka w Polsce jest stosunkowo słabo eksplorowana. W związku z tym stanowi wypełnienie luki poznawczej i badawczej wynikającej ze słabego rozpoznania tej tematyki w polskich przedsiębiorstwach. Monografia zawiera wstęp, 6 rozdziałów, zakończenie, wykaz pozycji bibliograficznych, spis tabel i rysunków oraz 4 załączniki. Liczy 291 stron, z czego 256 stron przypada na zasadniczą część rozprawy. Analizując układ monografii, można wyodrębnić trzy zasadnicze części , tj. teoretyczną (rozdziały I – II), metodyczną (rozdział III) i empiryczną (rozdziały IV- VI).

We wstępie Habilitantka przedstawiła uzasadnienie wyboru tematyki, następnie określiła cele i hipotezy badawcze oraz zastosowane metody badawcze. W ujęciu syntetycznym zaprezentowała układ pracy i wskazała na wkład w rozwój nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

Rozdział pierwszy ma charakter wprowadzający w omawianą problematykę innowacji kreowanej przez użytkownika. Punktem wyjścia rozważań Habilitantki jest geneza koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika, która zaprezentowała na tle ewolucji procesów innowacyjnych. Następnie omówiła ideę koncepcji, jej typologię oraz rolę użytkowników i pracowników oraz strategii w procesie wykorzystania koncepcji w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Habilitantka zaprezentowała też techniki i narzędzia kontaktu z użytkownikami wykorzystywane w procesie UDI w działalności przedsiębiorstw. Rozdział zakończony jest prezentacją przykładów przedsiębiorstw, które wykorzystują koncepcji UDI w działalności B+R. Były to firmy: Lego, Nike, Strabucks oraz DeWalt

Rozważania zawarte w rozdziale drugim dotyczą uwarunkowań wykorzystania UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw. Rozpoczynając swoje rozważania Habilitantka zaprezentowała podział uwarunkowań, uwzględniając podstawowe uwarunkowania o charakterze egzogenicznym i endogenicznym. Następnie szczegółowej analizie poświęciła takim uwarunkowaniom, jak budowanie więzi z klientami, budowanie świadomości marki, uwarunkowanie sektorowe i nowoczesne kanały dystrybucji z użytkownikami.

Oceniając treść rozdziałów I - II, uważam że zakres przedstawionych zagadnień, jak i merytoryczna ich strona, są wystarczające z punktu widzenia przyjętego celu głównego i celów szczegółowych. Teoretyczna część rozprawy potwierdza ugruntowaną wiedzę Habilitantki z zakresu podejmowanej problematyki. Habilitantka prawidłowo prowadzi dyskusję naukową, porządkuje poszczególne koncepcje, dokonuje analiz dotychczasowych ustaleń badawczych oraz przedstawia syntezę rozproszonej wiedzy.

Rozdział trzeci ma charakter metodyczny. Habilitantka omawia metodykę badania działalności badawczo – rozwojowej i koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika. Następnie przedstawia procedurę badawczą, dokonuje charakterystyki badanych przedsiębiorstw z punktu widzenia kilku kryteriów (wiek, sekcja EKD, liczba zatrudnionych, lokalizacja, poziom techniki, liczba wdrożonych innowacji charakterze produktowym i procesowym działalności badawczo-rozwojowej).

Największą wartością monografii jest część empiryczna, obejmująca rozdziały od czwartego do szóstego. **Rozdział czwarty** poświęcony jest implementacji koncepcji UDI w badanych przedsiębiorstwach. W początkowej części rozdziału Kandydatka przedstawiła wyniki badań ilościowych odnoszących się do implementacji koncepcji. Wyniki te zaprezentowała z punktu widzenia zakresu współpracy z użytkownikami w procesach badawczo-rozwojowych, celów, efektów i barier związanych w koncepcji

UDI. Należy zauważyć, iż Habilitantka sprawnie operuje warsztatem statystycznym i w sposób klarowny przedstawia uzyskane wyniki. Ciekawe są też studia przypadków implementacji koncepcji w dwóch firmach, z których jedno było przedsiębiorstwem przemysłowym, drugie zaś instytucją finansową.

Rozważania podjęte w **rozdziale piątym** są logiczną kontynuacją rozdziału czwartego i dotyczy uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w ich wpływu na wyniki działalności badawczo-rozwojowej. Po analiz przyjęła uwarunkowania, które wyodrębniła w rozdziale drugim, czyli budowanie więzi z klientami, budowanie świadomości marki, uwarunkowanie sektorowe i nowoczesne kanały dystrybucji z użytkownikami. Podobnie jak w rozdziale czwartym, Kandydatka klarownie przedstawia wyniki przeprowadzonych badań, odnosi się do weryfikacji sformułowanych we wstępie hipotez oraz prezentuje najważniejsze konstatacje.

W rozdziale szóstym Autorka zawarła krytyczną ocenę uwarunkowań wykorzystania koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej badanych przedsiębiorstw. Największą wartością jest zaprezentowany przez Autorkę model wykorzystania UDI w badanych przedsiębiorstwach w Polsce. Model ten uwzględnia zarówno determinanty i elementy koncepcji UDI , jak też potencjał innowacji koncepcji UDI. Wysoko oceniam również część postulatywną rozdziału, zawierającą kierunki zmian w przedsiębiorstwach mające na zwiększenia zakresu wykorzystania UDI w działalności badawczo-rozwojowej. Autorka podaje przykłady krajów, w których koncepcja UDI została dostrzeżona i wykorzystana nie tylko w firmach z sektorów z wysokiej techniki. Jak podkreśla Autorka, w wielu krajach istnieją też agencje i instytucje wspierające i propagujące koncepcję UDI.

Biorąc pod uwagę tytuły poszczególnych rozdziałów, można stwierdzić, iż są sformułowane poprawie i odpowiadają prezentowanym w nich treściom. Mocną stroną rozprawy jest zachowanie logiki wywodu w jej poszczególnych częściach.

Ocena monografii

Przechodząc do oceny omówionej powyżej monografii, chcę podkreślić, iż zarówno część teoretyczną, jak i empiryczną oceniam bardzo wysoko. Rozważania w monografii mają charakter oryginalny oraz znacznie poszerzają wiedzę z obszaru nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

Za najważniejsze osiągnięcia Habilitantki w należy uznać :

I. W obszarze teoretycznym

- usystematyzowanie wiedzy z zakresu koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej,

- identyfikacja determinant wykorzystania koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w procesach badawczo-rozwojowych w badanych przedsiębiorstwach w Polsce.

II . W obszarze empirycznym :

- przeprowadzenie własnych badań empirycznych o charakterze badań ilościowych i jakościowych,
- analiza wykorzystania koncepcji UDI w działalności badawczo-rozwojowej badanych przedsiębiorstw, ich celów, efektów oraz barier,
- analiza determinant wykorzystania UDI w działalności badawczo-rozwojowych badanych przedsiębiorstw,

III . W obszarze metodycznym

- prezentacja procedury badawczej odnośnie wykorzystania koncepcji UDI w przedsiębiorstwach,
- opracowanie modelu wykorzystanie koncepcji innowacji kreowanej przez użytkownika w procesach badawczo-rozwojowych w badanych przedsiębiorstwach w Polsce.

IV. W obszarze aplikacyjnym

- wskazanie kierunków zmian w przedsiębiorstwach i w polityce państwa w celu zwiększenia zakresu wykorzystania UDI w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw,
- przedstawienie rekomendacji przydatnych dla właścicieli i kadry zarządzającej w zakresie wykorzystania instrumentów stymulacji koncepcji UDI.

Biorąc pod uwagę powyższe rozważania, monografię pt. *"Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej"* wskazaną przez dr. Katarzynę Szopik - Depczyńska osiągnięcie naukowe, uważam za oryginalne opracowanie naukowe, stanowiące znaczny wkład Habilitantki w rozwój nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauk o zarządzaniu.

III.2. Ocena osiągnięć naukowo-badawczych po uzyskaniu stopnia doktora nauk ekonomicznych

Habilitantka posiada bardzo duży dorobek publikacyjny w różnych formach, zbierany po osiągnięciu uzyskaniu stopnia doktora. W ujęciu ilościowym opublikowała 157 pozycji, co stanowi średnio 15 publikacji rocznie), w tym 38% to opracowania samodzielne (59 prac), a pozostałe to pozycje współautorskie.

Publikacje współautorskie Habilitantki świadczą o dużych umiejętnościach do pracy zespołowej.

Dorobek Habilitantki obejmuje :

- autorstwo jednej monografii i współautorstwo 4 monografii ,
- cztery współautorskie publikacje znajdujące się bazie JCR,
- 2 publikacje w pozostałych czasopismach wydawanych za granicą,
- 41 rozdziałów w monografiach naukowych opublikowanych w Polsce,
- 12 rozdziałów w monografiach naukowych opublikowanych za granicą,
- 93 artykuły w recenzowanych czasopismach naukowych opublikowanych w Polsce, w tym 87 z listy B MNiSzW,

Biorąc pod uwagę kryterium ilościowe, moja ocena osiągnięć Habilitantki jest pozytywna. Na uwagę zasługuje wysoki udział publikacji w j. angielskim w publikacjach ogółem (21%). Wśród tych publikacji są 4 publikacje znajdujące się na liście JCR, o sumarycznym IF równym 16,723. Kandydatka ma w swoim dorobku publikacje w pracach i zeszytach naukowych renomowanych uczelni (Uniwersytet Szczeciński, Uniwersytet Ekonomiczny w Katowicach, Uniwersytet Ekonomiczny w Krakowie, Uniwersytet Ekonomiczny we Wrocławiu). Publikowała również w czasopismach o zasięgu ogólnopolskim (Logistyka, Marketing i Rynek, Gospodarka Materiałowa & Logistyka, Przedsiębiorczość i Zarządzanie, Zarządzanie i Finanse, inne). Na uwagę zasługuje wysoka liczba cytowań w bazie Publish or Perish- 267, ze współczynnikiem Hirscha -9. Liczba cytowań w bazie Google Scholar wynosi 328, index Hirscha 9. Współczynniki te można uznać za wysokie, biorąc pod uwagę 15-letni okres pracy naukowej.

Również ocena jakościowa publikacji Habilitantki jest pozytywna. Tematyka rozważań podejmowana przez Habilitantkę pokrywa się z Jej głównymi zainteresowaniami naukowymi i dotyczy czterech nurtów badawczych. **Pierwszy** z nich obejmuje problematykę zarządzania innowacjami, przy czym szczegółowym rozważaniom poddano uwarunkowania innowacyjności przedsiębiorstw przemysłowych, potencjał innowacyjny przedsiębiorstw z sektora MSP, modele procesu innowacyjnego, proekologiczne zarządzania zrównoważonym rozwojem przedsiębiorstw i działalność badawczo-rozwojową przedsiębiorstw. W ramach tego nurtu Habilitantka opublikowała pięć monografii naukowych, jeden artykuł z listy ICR, 68 artykułów w recenzowanych czasopismach oraz 30 rozdziałów w monografiach.

Drugi obszar badawczy odnosi się do zarządzania logistyką , a w szczególności instrumentów zarządzania łańcuchem dostaw, ryzyka zakłóceń w łańcuchu dostaw. Badania prowadzone w tym obszarze były przedmiotem w 11 artykułach

opublikowanych w recenzowanych czasopismach naukowych , jak też prezentacją referatów na konferencjach naukowych.

Trzeci obszar zainteresowań badawczych Habilitantki dotyczy zarządzania strategicznego. W jego ramach Habilitantka podejmowała rozważania dotyczące internacjonalizacji przedsiębiorstw , uwarunkowań konkurencyjności przedsiębiorstw i państw członkowskich Unii Europejskiej. Habilitantka zaliczyła do tego obszaru 9 prac, w tym dwa artykuły opublikowane w czasopismach z listy JCR .

Ostatnim obszarem badawczym Kandydatki jest zarządzanie jakością. Prace Kandydatki z tego obszaru dotyczyły zarządzania jakością w organizacjach, standardów i obszarów doskonalenia jakości, metod oceny jakości. W tym obszarze Habilitantka opublikowała samodzielnie oraz we współautorstwie 8 prac o charakterze teoretyczno-empirycznym.

Poza omówionymi wyżej nurtami badawczymi Habilitanta wyróżniła poboczne nurty badawcze, wskazując na badania prowadzone w takich obszarach, jak zarządzanie produkcją i technologia, zarządzanie wartościami niematerialnymi, zarządzanie marketingiem. Również w tych obszarach Habilitantka prowadziła badania empiryczne, jak i publikowała ich wyniki, zarówno w czasopismach międzynarodowych, jak i w czasopismach wydawanych w Polsce.

Należy zauważyć dużą dywersyfikację problematyki badawczej podejmowanej przez Habilitantkę, co oznacza, iż stale poszerza Ona obszary badawcze o nowe i aktualne zagadnienia. Cechą pozytywną dorobku publikacyjnego, jest też wysoki poziom merytoryczny. W dorobku występują prace zarówno koncepcyjno-teoretyczne, jak oparte na wynikach własnych i zespołowych badań empirycznych. Rozważania podjęte w poszczególnych pracach są logiczne, spójne i mają dobrą strukturę, z wyraźnie zakreślonym problemem, celem i sposobem jego realizacji. Świadczy to o dużych kompetencjach badawczych, umiejętnościach formułowania problemów badawczych, doboru metod i i sposobów weryfikacji przyjętych założeń. Należy też podkreślić publikowanie przez Habilitantkę w monografiach i czasopismach zagranicznych, co sprzyja umiędzynarodowieniu.

Habilitantka nie tylko publikowała swoje prace, ale też uczestniczyła procesie recenzowania monografii i artykułów naukowych, zarówno w kraju, jaki zagranicą. Ponadto uczestniczyła w pracach komitetów redakcyjnych czasopism i monografii naukowych.

Podsumowując, stwierdzam, iż zarówno z punktu widzenia kryterium ilościowego i jakościowego, ten obszar działalności naukowo-badawczej dr Katarzyny Szopik -Depczyńskiej, oceniam jednoznacznie pozytywnie.

Również pozostałe osiągnięcia naukowo-badawcze Habilitantki oceniam pozytywnie. Habilitantka ma duże osiągnięcia w obszarze aktywności

konferencyjnej. Habilitanta uczestniczyła w 49 konferencjach krajowych i zagranicznych. Z tych konferencji 4 odbyły się za granicą a 28 konferencji miało charakter międzynarodowy. W 17 konferencjach uczestniczyła aktywnie. Była współorganizatorką jednej konferencji zagranicznej oraz 10 konferencji w Polsce. Ponadto uczestniczyła w pracach 11 Rad Programowych międzynarodowych konferencji.

Mocną stroną Habilitantki jest udział w projektach o charakterze naukowo-badawczym . Jako wykonawca uczestniczyła w 17 projektach, w tym 5 o charakterze międzynarodowym . Habilitantka była członkiem 4 sieci badawczych, w tym jednej o charakterze międzynarodowym, tj. „*Research and Mobility*”, koordynowanej przez Università Degli Studi di Messina,

Za osiągnięcia w dziedzinie pracy naukowo-badawczej Kandydatka otrzymała osiem indywidualnych nagród JM Rektora Uniwersytetu Szczecińskiego. Ponadto została odznaczona Metalem Brązowym za Długoletnią Służbę oraz Medal Edukacji Narodowej przyznany przez Ministra Edukacji Narodowej za zasługi w zakresie oświaty i wychowania.

Końcowa ocena osiągnięć naukowo-badawczych Habilitantki , ze szczególnym uwzględnieniem zgłoszonego przez Nią istotnego osiągnięcia naukowego – monografii pt. „*Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw*”, jest pozytywna.

Podsumowując stwierdzam, iż całość dorobku naukowo-badawczego dr Katarzyny Szopik-Depczyńskiej spełnia wymagania ustawowe, zgodne z art. 3 ust. 2 oraz rozporządzeniem MNiSzW z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia habilitowanego (Dz. U., Nr 196, poz. 1165). Kandydatka udokumentowała aktywność we wszystkich stawianych tam kryteriach. Wykazała się umiejętnością prowadzenia badań oraz wysokiej jakości publikacjami naukowymi, w tymi o zasięgu międzynarodowym.

IV. Ocena dorobku dydaktycznego, popularyzatorskiego oraz współpracy międzynarodowej Habilitantki

Przedstawiona dokumentacja wskazuje na posiadanie przez Katarzynę Szopik - Depczyńską znaczącego dorobku dydaktycznego, który jest satysfakcjonujący z punktu widzenia wymagań, jakie powinni spełniać kandydaci do stopnia naukowego doktora habilitowanego. Kandydatka realizowała swoją działalność dydaktyczną zarówno w macierzystej uczelni, jak i poza nią. Należy podkreślić , iż prowadzi wykłady zarówno w języku polskim, jak i angielskim z kilku przedmiotów. Jest też zaangażowana w prowadzenie wykładów w ramach programu ERASMUS +. Ponadto była wykładowcą w dwóch projektach krajowych o charakterze dydaktycznym skierowanych do uczniów szkół ponadgimnazjalnych. Przygotowała i

prowadziła on-line dwa kursy w j. angielskim dla studentów uczelni w Afryce Północnej oraz dla pracowników, którzy będą tworzyć w tych uczelniach Bira Transferu Wiedzy. Kursy te prowadziła w ramach programu *Instart – Euro-African Network of Excellence for Entrepreneurship and Innovation – Trnasversal Training Programme*.

Nie względu na obowiązujące regulacje w WNEiZ Habilitantka nie była promotorem prac magisterskich i licencjackich. Recenzowała natomiast 26 prac dyplomowych i magisterskich na kierunku Zarządzanie. Kandydatka nie podaje czy pełniła funkcje promotora pomocniczego w przewodach doktorskich.

Działalność dydaktyczna Kandydatki została doceniona przez studentów macierzystego wydziału. Dwukrotnie otrzymała wyróżnienia w plebiscycie studenckim „Złota Kreda” na najlepszą kadrę dydaktyczną Wydziału Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego.

Należy też podkreślić zaangażowanie organizacyjne Habilitantki. Pełniła takie funkcje, jak członek zespołu ds. jakości i programu kształcenia na kierunku Zarządzanie, koordynator kierunkowy ds. wymiany międzynarodowej studentów i doktorantów w ramach programu ERASMUS+ oraz programu MOST.

Habilitantka podnosiła też swoje kompetencje dydaktyczne, uczestnicząc w ośmiu szkoleniach, czterech warsztatach i w jednym kursie. Odbyła też 2 staże naukowe we Włoszech w Università Degli Studi di Messina oraz jeden staż w przedsiębiorstwie „Związek Portów i Przystani Jachtowych – lokalna organizacja Turystyczna Zachodniopomorskiego Szlaku Żeglarskiego”.

Ponadto Habilitantka podejmowała wiele działań w zakresie umiędzynarodowienia nauki i dydaktyki. Publikowała artykuły zarówno w czasopiśmie zagranicznych (4), jak też rozdziały w j. angielskim wydawanych za granicą oraz artykuły w j. angielskim w krajowych czasopiśmie naukowych. Należy też podkreślić aktywny udział Habilitantki w konferencjach zagranicznych, o których wspomniano w poprzednim punkcie recenzji.

Habilitantka posiada też osiągnięcia w zakresie współpracy z praktyką gospodarczą. Była autorką ekspertyz wykonanych na zamówienie takich jednostek, jak Urząd Miasta w Szczecinie, Business Innovation Centre GmbH Frankfurt (Oder) i Lubuskiej Fundacji Zachodnie Centrum Gospodarcze. Uczestniczyła w zespołach eksperckich i konkursowych, jak członek zespołu Oceny Projektów w trakcie projektu AS Kompetencji, realizowanego w szkołach ponadgimnazjalnych, prowadzonego przez Wydział Matematyczno-Fizyczny, Wydział Nauk Ekonomicznych i Zarządzania Uniwersytetu Szczecińskiego oraz firmę Combidata Poland sp. z o.o., współfinansowanego przez Unię Europejską w ramach środków - Europejskiego Funduszu Społecznego.

Kandydatka jest członkiem 3 krajowych organizacji i towarzystw naukowych.

Działalność międzynarodową Kandydatki oceniam również pozytywnie. Poza uczestnictwem w zagranicznych i międzynarodowych konferencjach naukowych, publikacjami w j. angielskim (w tym z listy ICR), do aktywności Kandydatki należy zaliczyć odbycie dwóch staży naukowych we Włoszech, udział w międzynarodowych projektach i sieciach badawczych, prowadzenie wykładów w j. angielskim oraz koordynowanie współpracy w ramach projektu ERASMUS+ oraz MOST.

Podsumowując stwierdzam, iż dorobek dydaktyczno-popularyzatorski, organizacyjny i w zakresie współpracy międzynarodowej dr Katarzyny Szopik – Depoczyńskiej, oceniam bardzo dobrze. Uważam, iż spełnia Ona wymagania ustawowe , zgodnie z art. 5 Rozporządzenia MNiSzW z 1 września 2011 r. w sprawie kryteriów oceny osiągnięć osoby ubiegającej się o nadanie stopnia doktora habilitowanego (**Dz. U., Nr 196, poz. 1165**). **Kandydatka udokumentowała aktywność we wszystkich stawianych tam kryteriach..**

V. Konkluzja końcowa

Końcowa ocena jest wypadkową ocen cząstkowych przedstawionych powyżej. Uwzględniając te oceny, stwierdzam, że:

1. Osiągnięcia naukowego w postaci monografii „*Koncepcja innowacji kreowanej przez użytkownika w działalności badawczo-rozwojowej przedsiębiorstw*” porusza ważny i aktualny problem oraz stanowi oryginalny i stanowi znaczny wkład w nauki o zarządzaniu
2. Kandydatka posiada duży dorobek naukowo- badawczy, charakteryzujący się wysokim poziomem merytorycznym. Dorobek ten obejmuje zarówno publikacje zwarte, jak i artykuły oraz rozdziały w recenzowanych monografiach, publikowanych zarówno w języku polskim, jak i angielskim. Kandydatka wykazała się umiejętnością prowadzenia badań empirycznych, prowadzonych samodzielnie, jak iw zespołach, w tym międzynarodowych.
3. Dorobek dydaktyczno-popularyzatorski , organizacyjny i aktywności w zakresie współpracy międzynarodowej oraz współpracy ze środowiskiem gospodarczym, oceniam bardzo dobrze.

Biorąc powyższe pod uwagę, popieram wniosek **dr. Katarzyna Szopik - Depczyńskiej o nadanie Jej stopnia doktora habilitowanego nauk ekonomicznych w dyscyplinie nauki o zarządzaniu.**

Krystyna Poznańska